

εἰν τούτου ἀποτελεῖ ἡ συνεχῆς μείωσις τῆς ἐξαγωγῆς μας.

Τὸ γεγονός ὅτι, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954 καὶ ἔντεῦθεν, ἐμφανίζεται βελτίωσις εἰς τὴν σταφιδικὴν μας κατάστασιν, ὀφειλομένη ὅμως κυρίως εἰς τὴν λόγῳ καταστροφῶν, μείωσιν τῆς παραγωγῆς τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ κυρίως τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Καλιφορίας, ἀποτελεῖ ἀπλήν περιπτώσιν τῆς τύχης καὶ δὲν δύναται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν αἰσιοδοξίαν μας διὰ τὸ μέλλον, οὔτε ἀκόμη περισσότερο νὰ ἀποτελέσῃ τὸν γνώμονα διὰ τὴν χάραξιν μιᾶς ὑγιοῦς σταφιδικῆς μας πολιτικῆς.

Ἐξ ἄλλου, τὸ πόσον λεπτὴ καὶ εὐαίσθητος ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἡ σταφιδικὴ μας κατάστασις ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι τὴν ἐπομένῃ μιᾶς θριαμβολογίας καὶ τοῦ πανηγυρισμοῦ τῆς ἐξαγωγῆς 67 χιλ. τόννων κατὰ τὸ ἔτος 1955, εὐρισκόμεθα μάρτυρες κατὰ τὴν ἐπομένῃ μιᾶς κρίσεως ἡ ὁποία ἐγκαταλείπει 22 χιλ. τόννους, ὡς ἐσωτερικὸν πλεόνασμα.

Δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία ὅτι ἡ κατάστασις ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ κρίσιμος καὶ ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ λήψις τῶν ἐνδεικνυομένων μέτρων τὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν προώθησιν τῶν ἐξαγωγῶν μας καὶ τὴν ἐν γένει αὔξησιν τῆς καταναλώσεως. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν δύο παραμένουν, κατὰ τὴν γνώμην μας, οὐσιώδεις παράγοντες:

- 1) Ἡ ποιότης καὶ ἡ ἐν γένει ἐμφάνισις τοῦ προϊόντος, καὶ
- 2) Ἡ ἐπίτευξις τιμῶν συναγωνισμοῦ.

Τὰ διατυπωθέντα κατὰ τὸ παρελθὸν ἀλλὰ καὶ προσφάτως ἀκόμη παρόμοια καὶ διαμαρτυρία τῶν πελατῶν μας γύρω ἀπὸ τὸ ζήτημα τῆς

ποιοτικῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἐμφάνισεως τοῦ προϊόντος μας, ἀποδεικνύουν ὅτι εἰς τὸν τομέα αὐτὸν δὲν ἀπεδώσαμεν οἶαν θὰ ἔπρεπε σημασίαν ἢ δὲν κατωρθώσαμεν ν' ἀνυψώσωμεν τὴν ποιότητα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς καταναλώσεως. Καὶ ἐὰν σκεφθῆ κανεὶς ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ σταφίς εἶναι φυσικῶς ἀνωτέρα ὄλων τῶν ὁμοειδῶν καρπῶν τῶν ἄλλων χωρῶν εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθίσταται ἀσυναγώνιστος ποιοτικῶς, εἶναι εὐκόλον ν' ἀντιληφθῶμεν τὴν ἔκτασιν τῆς παρατηρηθείσης καὶ παρατηρουμένης ἀδιαφορίας μας.

Ἡ βελτίωσις τῆς ποιότητος θὰ πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τὸ στάδιον τῆς καλλιεργείας καὶ νὰ συνεχισθῆ εἰς τὰ στάδια τῆς ἀποξηράσεως καὶ συσκευασίας. Θὰ πρέπει ν' ἀποδοθῆ ἰδιαιτέρα σημασία στὴν λίπανσιν τῶν σταφυλῶν καὶ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀσθενειῶν.

Βασικὴ μας ἐπιδίωξις θὰ πρέπει νὰ εἶναι πῶς θὰ ἐξασφαλίσωμεν ἕνα ὄριμον καὶ γερὸ σταφύλι τὸ ὁποῖον δὲν μπορεῖ παρά νὰ μᾶς δώσῃ ἕνα καλὸν καρπὸν. Οἱ παραγωγοὶ μας καὶ εἰς τὰ δύο αὐτὰ σημεῖα δὲν ἔχουν δώσει τὴν δέουσαν προσοχὴν, ἄλλοι μὲν ἀπὸ ἀγνοίαν καὶ ἄλλοι ἀπὸ ἀδιαφορίαν. Πολλάκις μάλιστα ἀκολουθοῦν ἐντελῶς ἀντίθετον ἀπὸ τὸν σωστὸν δρόμον διότι ἐν τῇ προσπάθειά των ὅπως ἐπιτύχουν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς των προβαίνουν εἰς κακὴν λίπανσιν χρησιμοποιοῦντας εἰς μεγάλον βαθμὸν ἀζωτοῦχα λιπάσματα (Ἄμμωνία) εἰς βάρος τῶν λοιπῶν στοιχείων (φωσφόρον, κάλι) τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦν ἐλάχιστα ἢ εἰς ἀντικανονικὴν ἀναλογίαν μὲ τὸ πρῶτον.

Προφανῶς ἡ ὑπερβολικὴ αὐτὴ χρῆσις τῆς Ἄμμωνίας γίνεται ἐπειδὴ αὐτὴ ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητος τῆς αὔξανεῖ τὴν βλάστησιν, ἱκανοποιοῦσα οὕτω τὸ μάτι τοῦ παραγωγοῦ. Τὰ